

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943

Ausgegeben zu Krakau, den 29. September 1943

Wydano w Krakau, dnia 29 września 1943 r.

Nr. 78

Tag
dzieńInhalt/TreśćSeite
strona

19. 8. 43 Anordnung über Preise für Bienenhonig, Bienenwachs und Kunsthäfen	567
Zarządzenie o cenach za miód pszczelny, wosk pszczelny i sztuczną węzę	567

Anordnung

über Preise für Bienenhonig, Bienenwachs und Kunsthäfen.

Vom 19. August 1943.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG, I S. 131) wird angeordnet:

§ 1

(1) Für Bienenhonig werden folgende Höchstpreise je Kilogramm ausschließlich Verpackung festgesetzt:

Güteklaſſe		
I	II	III
Złoty		

1. Erzeugerpreis	4,20	3,50	3,—
2. Verkaufspreis der Erfassungsstellen	5,—	4,30	3,80
3. Kleinverteilereinstandspreis	6,60	5,90	5,40
4. Verbraucherpreis	7,20	6,50	6,—

(2) Liefert der Erzeuger an die Sammler der Erfassungsstellen, so ist die Spanne zwischen dem Erzeugerpreis und dem Verkaufspreis der Erfassungsstellen zwischen Sammler und Erfassungsstelle zu teilen. Erforderlichenfalls wird die Art der Teilung vom Gouverneur des Distrikts (Abteilung Ernährung und Landwirtschaft und Amt für Preisüberwachung) festgesetzt.

(3) Der Verkaufspreis der Erfassungsstellen versteht sich frei Waggon ab Verladebahnhof der Erfassungsstellen. Andere Transportmittel dürfen mit Zustimmung des Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebes gewählt werden.

(4) Der Kleinverteilereinstandspreis gilt für Lieferungen in Gläsern oder Eimern verkauft fertig abgefüllt, frachtfrei Empfangsort des Kleinverteilers.

Zarządzenie

o cenach za miód pszczelny, wosk pszczelny i sztuczną węzę.

Z dnia 19 sierpnia 1943 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG, I str. 131) zarządza się:

§ 1

(1) Za miód pszczelny ustala się za każdy kilogram bez opakowania następujące ceny maksymalne:

Klasa jakości		
I	II	III
złotych		

1. cena producenta	4,20	3,50	3,—
2. cena sprzedażna zbiornic	5,—	4,30	3,80
3. cena nabycia detalisty	6,60	5,90	5,40
4. cena konsumpcyjna	7,20	6,50	6,—

(2) Jeżeli producent dostawia zbieraczom zbiornicy, należy rozpiętość między ceną producenta a ceną sprzedażną zbiornicy rozdzielić między zbieracza i zbiornicę. W razie potrzeby sposób podziału ustala gubernator okręgu (wydział żywienia i rolnictwa i urząd kontroli cen).

(3) Cena sprzedażna zbiornic rozumie się franko wagon loco stacja załadowcza zbiornic. Inne środki przewozu wolno wybierać za zgodą zakładu obróbki i przeróbki.

(4) Cena nabycia rozdzielcy detalisty obowiązuje odnośnie do dostaw w słoikach lub w wiadrach, napełnionych w sposób gotowy do sprzedaży, franko miejsce odbioru rozdzielcy detalisty.

§ 2

(1) Bienenhonig im Sinne dieser Anordnung ist Honig mit einem Wassergehalt von höchstens 22 v. H. Honig mit einem Wassergehalt von über 22 v. H. bis 25 v. H. gilt als unreifer, mit einem Wassergehalt über 25 v. H. als verfälschter Honig.

(2) Unreifer Honig ist zum Preise für Bienenhonig der Güteklaasse III abzüglich 0,30 Zloty je Kilogramm in jeder Handelsstufe zu berechnen.

§ 3

Für die Bewertung des Bienenhonigs nach Güteklassen sind Gütemuster maßgebend, die von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) anerkannt sind. Bestehen zwischen Käufer und Verkäufer Zweifel über die Zugehörigkeit des Bienenhonigs zu einer Güteklaasse, so hat der Käufer das Gutachten eines von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) hierfür bestellten Sachverständigen einzuholen. Das Gutachten ist für Käufer und Verkäufer verbindlich.

§ 4

(1) Im Großhandel zwischen Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetrieben sind für unbearbeiteten Honig je Kilogramm 0,30 Zloty über dem Verkaufspreis der Erfassungsstelle, für bearbeiteten Honig je Kilogramm 0,30 Zloty unter dem Kleinverteilereinstandspreis zu berechnen.

(2) An die weiterverarbeitende Industrie ist Bienenhonig zum Kleinverteilereinstandspreis zu liefern. Unbearbeiteter Honig darf an die weiterverarbeitende Industrie nicht geliefert werden.

(3) Verfälschter Honig ist an die weiterverarbeitende Industrie zum Preise von mindestens 1,60 Zloty und höchstens 5,10 Zloty je Kilogramm zu liefern.

§ 5

Die Erfassungsstellen haben Transportbegleiter zu Lasten der Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebe zu stellen. Die Transportbegleiter haben die Ware nach Güte und Gewicht am Empfangsort zu übergeben. Transportschäden, die auf Verschulden des Transportbegleiters oder auf mangelhafte Verladung zurückzuführen sind, gehen zu Lasten der Erfassungsstellen.

§ 6

(1) Die Erfassungsstellen liefern den Bienenhonig in Transportgebinde, die ihnen von den Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetrieben frachtfrei und unentgeltlich, jedoch gegen Berechnung eines Pfandes in Höhe des fünffachen Wertes des Einstandspreises, zur Verfügung gestellt werden. Die Erfassungsstellen sind für sorgfältige Behandlung und unbeschädigte Rückgabe der Gebinde verantwortlich. Bei Rückgabe fahrlässig beschädigte Gebinde können Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebe einen der Wertminderung entsprechenden Teil der Pfandsumme einbehalten.

(2) Bei Abgabe von Bienenhonig in Eimern dürfen als Pfand

3,— Zloty je 2,5-kg-Eimer oder 4,5-kg-Eimer und
5,— Zloty je 12,5-kg-Eimer oder 25-kg-Eimer
berechnet werden. Eine Verpflichtung zur Rücknahme der Eimer besteht nicht.

§ 2

(1) Miodem pszczelnym w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest miód z zawartością wody najwyżej 22%. Miód z zawartością wody ponad 22% do 25% uważa się za niedojrzały, z zawartością wody ponad 25% za miód zafałszowany.

(2) Niedojrzały miód należy obliczać po cenie miodu pszczelnego klasy jakości III z potrąceniem 0,30 złotego za każdy kilogram w każdym stopniu handlowym.

§ 3

Dla oceny miodu pszczelnego według klas jakości miarodajne są wzory jakości, które uznał Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa). Jeżeli między kupującym a sprzedawcą istnieją wątpliwości co do przynależności miodu pszczelnego do jednej z klas jakości, to kupujący winien zażądać opinii rzeczników, powołanego do tego celu przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa). Opinia jest wiążąca dla kupującego i sprzedawcy.

§ 4

(1) W handlu hurtowym między zakładami obróbki i przeróbki obliczać należy za nieobrobiony miód za każdy kilogram 0,30 złotego ponad cenę sprzedawniczą zbiornic, za obrabiony miód za każdy kilogram 0,30 złotego poniżej ceny nabycia rozmówcy detaliści.

(2) Przemysłowi przerabiającemu dostawać należy miód pszczelny po cenie nabycia rozmówcy detaliści. Miodu nieobrobionego nie wolno dostarczać przemysłowi przerabiającemu.

(3) Miód zafałszowany dostarczać należy przemysłowi przerabiającemu po cenie najmniej 1,60 złotego i najwyżej 5,10 złotego za każdy kilogram.

§ 5

Zbiornice obowiązane są dostawić konwojentów przewozu na koszt zakładów obróbki i przeróbki. Konwojenci przewozu obowiązani są oddać towar według jakości i wagi na miejsce odbioru. Szkody powstałe w czasie przewozu, które spowodowały zawinienie ze strony konwojenta przewozu lub wadliwe załadowanie, obciążają zbiornice.

§ 6

(1) Zbiornice dostawiają miód pszczelny w beczkach transportowych, których im dostarczają zakłady obróbki i przeróbki franko i bezpłatnie, jednak po zaliczeniu zastawu w wysokości pięciokrotniej wartości ceny zasadniczej. Zbiornice są odpowiedzialne za troskliwe obchodzenie się z beczkami oraz za ich zwrot w stanie nieuszkodzonym. W razie zwrotu beczek uszkodzonych wskutek niedbalstwa mogą zakłady obróbki i przeróbki zatrzymać część kwoty zastawu, odpowiedniej do zmniejszenia wartości.

(2) Przy oddaniu miodu pszczelnego w wiadrach wolno obliczać jako zastaw

3,— złote za każde 2,5 kg wiadro lub 4,5 kg wiadro i
5,— złotych za każde 12,5 kg wiadro lub 25 kg wiadro.
Zobowiązanie do zwrotu wiadra nie istnieje.

(3) Bei Abgabe von Bienenhonig in Gläsern kann als Pfand 1,— Zloty je $\frac{1}{2}$ kg berechnet werden. Das Pfand ist zu erstatten, wenn Gläser und Deckel dem Verkäufer unbeschädigt zurückgegeben oder frachtfrei zurückgesandt werden und nicht durch anderweitige Verwendung für die Füllung mit Bienenhonig unbrauchbar geworden sind.

(4) Bei Abgabe von Bienenhonig in sonstigen Gefäßen kann ein Aufschlag von 0,35 Zloty je $\frac{1}{2}$ -kg-Packung und 0,25 Zloty je $\frac{1}{4}$ -kg-Packung auf die in § 1 festgesetzten Preise berechnet werden. Eine Verpflichtung zur Rücknahme der Gefäße besteht nicht.

§ 7

(1) Für Bienenwachs werden folgende Höchstpreise je Kilogramm einschließlich handelsüblicher Verpackung festgesetzt:

	hell		dunkel
			Zloty
1. Bienenwachs			
a) Erzeugerpreis	12,—	8,50	
b) Verkaufspreis der Erfassungsstellen . . .	13,50	9,50	
2. alte Waben und Wachsabfälle (roh)			
a) Erzeugerpreis	4,—	2,80	
b) Verkaufspreis der Erfassungsstellen . . .	4,50	3,20	
3. Wachsrückstände vom Auslassen und Pressen (Trester)			
a) Erzeugerpreis	—,50	Zloty	
b) Verkaufspreis der Erfassungsstellen . . .	—,70	Zloty	

(2) Die Erfassungsstellen liefern an Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebe frei Wagon ab Verladebahnhof der Erfassungsstellen. Andere Transportmittel können nur mit Zustimmung der Bearbeitungs- und Verarbeitungsbetriebe gewählt werden.

(3) § 3 findet entsprechende Anwendung.

§ 8

(1) Für Kunsthäfen (Mittelwände) aus reinem Bienenwachs ohne Beimischung werden folgende Höchstpreise je Kilogramm einschließlich handelsüblicher Verpackung festgesetzt:

1. Kleinverteilereinstandspreis . . .	18,— Zloty,
2. Verbraucherpreis	20,— Zloty.

(2) Der Kleinverteilereinstandspreis gilt für Lieferungen frachtfrei Empfangsort des Kleinverteilers.

(3) Kleinverteiler können die durch die Versendung an Verbraucher entstehenden Fracht- und sonstigen Versandkosten in handelsüblicher Höhe in Rechnung stellen.

(4) § 3 findet entsprechende Anwendung.

§ 9

Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung im Einvernehmen mit der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft) kann Ausnahmen von dieser Anordnung zulassen oder bestimmen.

(3) Przy oddaniu miodu pszczelnego w słoikach obliczać można 1 złoty jako zastaw za każde $\frac{1}{2}$ kg. Zastaw należy zwrócić, jeżeli słoiki i pokrywy zwrócono lub odesłano sprzedawcy franko w stanie nieuszkodzonym i jeżeli przez użycie do innego celu nie stały się nieużyteczne do napełnienia miodem pszczelnym.

(4) Przy oddaniu miodu pszczelnego w innych naczyniach można doliczać do cen ustalonych w § 1 dodatek 0,35 złotego za każde $\frac{1}{2}$ kg opakowania i 0,25 złotego za każde $\frac{1}{4}$ kg opakowania. Zobowiązanie do odbioru naczyń nie istnieje.

§ 7

(1) Za wosk pszczelny ustala się za każdy kilogram łącznie z opakowaniem przyjętym w handlu następujące ceny maksymalne:

	jasny		ciemny
			złoty
1. wosk pszczelny			
a) cena producenta	12,—	8,50	
b) cena sprzedażna zbiornic .	13,50	9,50	
2. stare węże i odpadki woskowe (surowe)			
a) cena producenta	4,—	2,80	
b) cena sprzedażna zbiornic .	4,50	3,20	
3. pozostałości woskowe przy topieniu i wytlaczaniu (wytopiony)			
a) cena producenta	—,50 złotego		
b) cena sprzedażna zbiornic .	—,70 złotego		

(2) Zbiornice dostarczają zakładom obróbki i przeróbki franko wagon loco stacja załadowcza zbiornic. Inne środki przewozowe można wybrać tylko za zgodą zakładów obróbki i przeróbki.

(3) § 3 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 8

(1) Za węże sztuczne (sztuczne plasty) z czystego wosku pszczelnego bez domieszki ustala się za każdy kilogram łącznie z opakowaniem przyjętym w handlu następujące ceny maksymalne:

1. cena zasadnicza rozdzielcy detaliści	18,— złotych,
2. cena konsumpcyjna	20,— złotych.

(2) Cena zasadnicza rozdzielcy detaliści obowiązuje odnośnie do dostaw franko miejsce odbioru rozdzielcy detaliści.

(3) Rozdzielcy detaliści mogą wstawić do rachunku powstałe przez wysyłkę do konsumenta koszty frachtu i inne koszty przesyłki w wysokości przyjętej w handlu.

(4) § 3 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 9

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen w porozumieniu z Głównym Wydziałem Wyżywienia i Rolnictwa) może dopuścić lub ustanowić wyjątki od niniejszego zarządzenia.

§ 10

Zuwiderhandlungen gegen diese Anordnung werden gemäß § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) bestraft.

§ 11

(1) Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

(2) Im selben Zeitpunkt tritt die Anordnung über die Preise für Bienenhonig, Bienenwachs und Kunstuabben vom 3. September 1941 (VBIGG. S. 529) außer Kraft.

Krakau, den 19. August 1943.

**Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements**
In Vertretung
Dr. Gerlach

**Der Leiter
der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements**
Naumann

§ 10

Wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze stosownie do § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).

§ 11

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie o cenach za miód pszczelny, wosk pszczelny iwęzę szluczną z dnia 3 września 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 529).

Krakau, dnia 19 sierpnia 1943 r.

**Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa**
W zastępstwie
Dr Gerlach

**Kierownik
Główego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa**
Naumann

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich 24,— Złoty (12,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Złoty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle des Verordnungsblattes, Krakau, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitterweise: VBGIG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau, Poststraße 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półroczna 24,— zł (12,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 zł (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warszaw Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez placówkę Wydawniczą Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytką pocztową 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstraße 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skróć: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. VII).